

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea după Sfintele Paști, a samarinencei

Izvor de apă izvorătoare este cuvântul Meu, pe care glasul gurii Mele îl așează în mijlocul tău, poporul Meu de la izvor. Eu sunt Izvorul, Eu sunt Cuvântul, iar el izvorăște apoi din mijlocul tău și merge peste pământ izvorând întru viață veșnică, fiindcă cel ce bea din această apă se face apa aceasta izvor de apă izvorătoare, adăpând în el viața cea veșnică, și aceasta i-am spus Eu femeii samarinence când poposind la fântâna lui Iacov acum două mii de ani M-am întâlnit cu ea la fântână și M-am descoperit ei cine sunt, iar ea s-a dus în cetatea ei, Samaria, și a izvorât din gura ei vestea cea despre Mine și M-au primit samarinenii și M-au adăpostit la ei două zile și le-am dat lor duhul învierii.

E sărbătoare pentru ziua aceea, fiilor, căci sfinții părinți au așezat această sărbătoare în duminica a cincea de după învierea Mea. Și e sărbătoare aici, în curțile Mele cu voi, și beau apă din cănuțe sfinții cu care am venit acum la fântână, aici, că am aici Fântâna întâlnirii și Curtea întâlnirii și Casa întâlnirii, așezate de Mine pe pământ cu voi, cu mânuțele poporului Meu cel de azi, iar lângă fântână am așezat Eu la înființarea ei pe îngerul ei, pe femeia samarineancă, pe cea care s-a făcut izvor de apă izvorătoare peste cetatea ei acum două mii de ani, și apoi peste mulți, căci a purtat ea apoi darul și duhul mărturisirii și M-a mărturisit peste pământ izvor de cuvânt și de Duh Sfânt, Hristos Cel înviat dintre morți.

Petrec cu voi și cu sfinții aici, lângă fântână, fiilor. E însetat cerul de sfinți de voi și de locurile Mele cu voi și de cuvântul gurii Mele din mijlocul vostru, măi fiilor. Voi ca voi, dar sfinții sunt arși de dor să Mă audă cuvântând, căci vederea lor este toată acum, nu ca pe pământ cum vede mărginit omul pe cele de jos și pe cele de sus. O, fiți mari cu duhul și cu lucrarea, căci Eu, Domnul, am proorocit acum două mii de ani cuvântul Meu cel de azi dintre voi când am grăit cu femeia samarineancă la fântâna lui Israel descoperindu-Mă ei izvor de apă izvorătoare, dar mai întâi descoperind-o pe ea, căci ea trăia în păcat, și i-am spus: *«Mergi și cheamă și pe bărbatul tău!»*. N-avea cum să-Mi spună că are bărbat, ci Mi-a spus adevărul că nu are. I-am zis apoi: *«Adevăr ai spus că n-ai bărbat. N-ai, căci cinci ai avut, iar acum cel pe care-l ai nu-i bărbatul tău»*. Am ajutat-o să Mă cunoască descoperindu-i păcatul în care trăia, și nu s-a supărat pe Mine că i-am arătat păcatul, ba și-a sfințit apoi viața această femeie, și iată ce vă spun Eu, Domnul, acum vouă, ca să audă cei ce vă disprețuiesc pe voi numindu-vă trufași pentru viața voastră în sfințenie, în care Eu v-am așezat, căci am spus și am amintit din Scripturi spunând: *«Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt!»*. Iată, să fii sfânt nu e o semeție cum mulți spun asupra celor ce trăiesc în sfințenie, ci este o ascultare de Dumnezeu, Care a spus: *«Fiți sfinți, că fără de sfințenie nimeni nu va vedea pe Domnul, iar sfinții vor fi asemenea Lui, căci Îl vor vedea cum este»*, precum este scris.

Iată, nu e o datorie ca să fie omul sfânt, ci e o ascultare de Dumnezeu, Care a spus: *«Fiți sfinți!»*. O, dar multe podoabe are pe el veșmântul sfințeniei după ce se țeșe el prin credința în Mine a celui ce se scoală ca să creadă și să-și dovedească apoi credința prin faptele sfințeniei. Aceste podoabe trebuie să le înțeleagă și să le zidească în el și pe el cel ce se întâlnește cu Mine la această fântână, la izvorul Meu de cuvânt de aici. Puțini de tot, puțini din cei care Mă află aici izvor de apă izvorătoare întru viață veșnică în om, o, puțini vor să și înțeleagă duhul învierii, care dă omului viață veșnică, viață care nu se oprește din lucrarea ei, ci merge și lucrează și rodește până în vecii.

Se teme omul de înviere. Cum se teme? Se teme de adevărul cel despre el omul. Femeia samarineancă nu s-a temut când Eu i-am spus ei adevărul cel despre ea. Ea a înțeles duhul învierii care a ieșit înaintea ei spre facerea ei cea de sus. Fiilor, fiilor, pe calea creștină se lucrează curățirea omului, iar altă lucrare nu are calea neamului creștinesc. Se înșeală mulți că sunt creștini, dar

nu sunt dacă nu se arată. O, te înșeli, omule, că te poți ascunde cu tine în tine, iar peste aceasta te mai crezi și creștin. Toate ies la iveală, atât cât tu nu poți să bănuiești. De ce, dar, dai să te tot așezi în apărarea ta când e vorba de curățirea ta mereu, mereu? Omul mereu, mereu greșește, săracul, iar viața lui iese și se vede ca să-l elibereze pe el de greșalele lui cele ascunse de el înăuntrul lui, numai că omul nu are bucurie să i se vadă și să i se umble la greșală, ci și-ar tot piti-o, ca să pară el ceea ce nu este, ca să rămână sub vină, săracul, dar prețul cel pentru viață veșnică este mare și trebuie să-l dea omul dacă voiește să aibă și el viață veșnică în el, și nu greșale să aibă în el.

O, e zi de învățătură, fiilor. Creștere măreață vă dau mereu. Vă învăț apoi să vă creșteți unii pe alții așa cum vă cresc Eu pe voi, după pilda frăților care se cresc unii pe alții după cum se nasc pe rând, și care urmează la creștere sub mâna frăților care au fost crescuți, după ce pe rând s-au născut. O, creșteți-vă unii pe alții așa cum am crescut-o Eu pe femeia samarineancă după ce am așezat în ea duhul credinței, duhul descoperirii lui Hristos.

Voi, cei mari cu duhul și cu creșterea și cu lucrul creșterii, fiți mari cu lucrarea, fiilor, și dăruiți-vă din plin lucrării facerii omului și bucurați-vă de cei care cresc, căci adevărații lucrători sunt cei ce nu-i țin mai mici pe cei mai mici ca ei în duh și în faptă, iar dacă-i țin ca pe unii mai mici, fac aceasta pentru dragostea de ei, ca niște frați care se iubesc unii pe alții și care-și dăruiesc unii altora tot ce au mai bun în ei și lângă ei cu o dragoste mare cât a Mea, fiilor, fiindcă vine vremea să luați din cămară dragostea prin mâna celor cărora v-ați dăruit fără de camătă în dragoste, fără să așteptați răsplată, o, fiilor.

Vă mai spun vouă, vouă și celor ce se nasc de sus spre creștere, și iată ce vă spun: O, să nu vă lăsați smulși din Dumnezeu. Să nu vă smulgă nimic și nimeni din Mine, nici rudele, nici prietenii, nici lumea, nici trupul, nici rangul, căci toate dau să vă consume vouă iubirea și înrădăcinarea vieții voastre în Domnul. O, cine se smulge, cine se dezrădăcinează din duhul lumii și al stăpânitorului acestui veac, să aibă acela grijă trează mereu să nu se lase dezrădăcinat apoi din Dumnezeu, căci ispitele vin și fac fețe-fețe înaintea celor ce au luat din duhul învierii, fiindcă nu toți cei ce se vor a fi, o, nu toți înțeleg ce înseamnă Dumnezeu și ce înseamnă să fii după adevăr creștin. Iată, femeia samarineancă nu s-a supărat că i-am umblat la viața ei cea cu păcat. Ba a stat de vorbă cu Mine despre viața cea veșnică apoi, despre apa cea izvorătoare de viață veșnică, și pe care o dorea și pe care Mi-o cerea, zicându-Mi apoi: *«Doamne, dă-mi această apă ca să nu mai însetez!»*, și dacă ea Mi-a cerut, am curățat-o apoi de păcat și a recunoscut ea duhul proorociei și duhul rugăciunii spre Dumnezeu, căci i-am spus: *«Vine ceasul și a și venit când adevărații închinători nu se vor mai închina Tatălui nici pe muntele acesta al slavei, nici în Ierusalim, ci în duh și în adevăr, căci așa dorește Tatăl, fiindcă Duh este Dumnezeu»*. Mi-a spus ea apoi că știe că are să vină Hristos, iar Eu atunci i-am spus: *«Eu sunt, Eu, Cel ce-ți grăiesc!»*. O, ce frumos a crescut apoi în ea duhul credinței și al mărturisirii peste cetate, și apoi duhul sfințeniei, de n-a mai fost ea apoi sminteală și slăbire celor de lângă ea!

Iată, încă învățătură pun pe masa cea de azi pentru cei fără rod lucrător: Voi, cei care sunteți între cei ce se vor a fi și vă știți că slăbiți în jur pe frații Mei, care sunt și care se vor naște, o, stați mai deoparte cu lucrul vostru, ca nu cumva să vă ia pe voi în ei cei care ați da voi să-L dați pe Hristos lor, ca nu cumva să moară apoi prin voi dintre cei mai mici ai Mei și să fiți vinovați pentru ei. Nu oricine trebuie să stea la lucrul creșterii omului, ci numai cei cu lepădare de sine, numai cei care nu cer camătă pentru lucrarea lor, pentru dăruirea lor, numai cei care nu se dau pe ei, ci pe Mine doar, spre învierea celor ce vin, ca să fie și ei apoi.

O, sunt dintre cei ce nu înțeleg ce este învierea, dar în neamul creștinesc se lucrează numai curățirea omului, iar tu, cel greoi încă pentru învierea Mea în tine, o, dacă ai vrea să înviezi te-ai bucura să afli cum ești tu și cum ești așezat în cei din jurul tău, cum te-ai așezat în ei, și nu ți-ai mai apăra slăbiciunile și greșalele, care te cad mereu, care-ți fac ție loc în ceilalți așa cum ești, și

nu altfel. O, dacă tu nu cauți învierea ta și faci durere învierii omului, crezi că poți trezi tu în om duhul învierii?

E de vegheat mult, mult, fiilor care aveți lucrare de înviere peste cei ce înțeleg și peste cei ce nu înțeleg adânc lucrarea Mea cu voi și lucrul învierii Mele în ei așa cum sunt Eu, și nu așa cum ar vrea omul să fie. O, învățați-i adânc pe cei ce vin spre înviere, învățați-i cum pot să învieze și cum pot să moară apoi dacă nu veghează bine cum să Mă aibă și de unde să Mă ia așa cum sunt Eu, întru toată lumina. Facerea omului, acesta este lucrul Meu cu voi, dar să pot Eu lumina, fiilor, pe cele ascunse ale omului și să vă pot și ocroti lucrul Meu cu voi, că mulți dau să vrea și ei să fie, dar dacă nu se lasă curățați n-au cum să învieze, iar voi trebuie să fiți ochi și urechi și să stați numai întru Mine, numai într-o veghe, că numai Eu știu ce trebuie făcut și știut pentru fiecare din cei ce doresc după acest izvor și cât să fac și cât să dau, iar voi ocrotiți-vă, ca să vă pot avea curați de vina din om, că nu știe nimeni să vă ocrotească pe voi dacă voi nu vă ocrotiți. De aceea Eu vă dau apoi ce să lucrați când vă aduc vouă de lucru, și Mă bucur că sunteți ascultători, chiar dacă numai puțin sunteți înțeleși de cei ce puțin înțeleg lucrul Meu cu voi. Iar pentru ocrotire mare peste voi, o, aveți grijă mare să-i scăpați de voi pe cei cărora Mă dați pe Mine lor. Să nu vă ia pe voi în ei, ci pe Mine și numai pe Mine să Mă ia, și să le fiu Eu de ajuns, iar dacă nu le pot fi de ajuns, este iubire de sine încă în cei ce vin ca să fie și ei. O, a fi este un mare dar, este rodul unei credințe curate și neamestecate cu iubirea de sine în om. De aceea am spus Eu la început: *«Eu sunt Cel ce sunt»*.

Îi este greu omului să fie și să poată spune apoi și el așa cum am spus Eu despre Mine că Eu sunt Cel ce sunt, și Mi-e tare milă de voi, fiilor, și vă ocrotesc cu mare milă ca să vă am și ca să-Mi lucrez cu voi lucrarea Mea. O, feriți-vă de oameni, măi fiilor! Feriți-vă de cei ce nu înțeleg lucrarea Mea cu voi! Stați cu ascultare mare la lucrarea facerii omului, căci trebuie să rodim strugurași copti, că e plină via toată de aguridă, măi fiilor, și n-am rod de la ea. Învățați-i pe cei ce vin, învățați-i să ia din pilda cea de azi a Evangheliei Mele la fântâna lui Israel cu femeia samarineancă în sfat. Ea n-a mai vorbit mai mult despre ea după ce am curățat-o de păcat, și am grăit noi apoi despre cele veșnice, despre izvorul vieții, despre Ființa Mea în om și despre duhul închinării înaintea Domnului, și nu s-a mai temut ea de păcatele ei apoi, ci s-a îndrăgostit de Mine, și dragostea a înviat în ea și s-a făcut în ea izvor de apă izvorătoare și a adus ea rod credința ei și dragostea ei, și este plină ea în ziua aceasta de cuvântul Meu cel despre ea și se smerește ea înaintea Mea și înaintea voastră și-Mi spune să luați voi din destul din cuvântul Meu, căci ea este la masă cu voi, și din același cuvânt se hrănește, odată cu voi, odată cu toți cei cerești la masă de cuvânt pe pământ. Amin.

Iată, sărbătoare de facere am petrecut cu voi, iar mâine sunteți iar în sărbătoare, și aduc acum vouă dorul de voi al celor sărbătoriți mâine, împărații creștini Constantin și Elena, cei măriți în sobor cu sărbătoare prin biserica cea mare a neamului creștin de pe pământ. Ei stau acum lângă Mine la masa cea de azi ca să vă dea vouă cuvânt de dor pentru serbarea lor cea de mâine, căci voi sunteți osteniți, și vă dau ei vouă acum pentru ziua lor de mâine cuvânt, spunându-vă:

— *În multul și arsul dor de voi al sfinților, avem bogăție de dor de voi, copii ai sfârșitului de timp și ai începutului cu Domnul, lucrare pe care Hristos o are cu voi de lucrat și de așezat pe pământ. Nu este suferință mai dulce și mai dorită de noi ca și dorul de voi, și iată, vine Domnul cu noi la voi, de dorul nostru de voi vine Domnul cu noi la voi, și este scris că vine Domnul cu sfinții la voi, că în altă parte nu mai vine, de vreme ce nu știu oamenii ce înseamnă Dumnezeu și cum este lucrul Lui și al sfinților Lui. O, nu știu oamenii, nu știu! Cum să știe dacă ei nu citesc în Scripturi proorociile toate, și mai ales cele pentru sfârșit de timp, cele pentru venirea Domnului, când toate se vor sfârși și va fi Domnul și cei ce sunt ai Lui și vor moșteni pe vecii după cum este această proorocie peste oștirea celor credincioși Lui și sfinți ca și Învățătorul lor?*

Iată, viață păgână trăiesc pe pământ cei ce s-au dus și s-au botezat în Hristos. O, numai pe voi vă mai are Domnul, și adevăr spune El când vă spune aceasta vouă. Sunteți pomeniți în cer tot timpul că sunteți ai Domnului pe pământ, și sunteți cununa sfinților, mări fiilor-copii. Umiliți-vă mult, sfințiți-vă mult, cutremurați-vă cu umilință când auziți despre voi de la cei din cer, căci satana are gura deschisă larg și are ură pe voi pentru că sunteți ai Domnului pe pământ. El trebuie umilit prin umilința voastră înaintea Domnului; el trebuie slăbit prin puterea voastră în Domnul, Care vine la voi cuvânt, căci are casă la voi Domnul. O, fiți harnici, harnici, că e lucru mult peste voi. E și cu duhul, e și cu trupul mult de lucrat, și poate Domnul puterilor tot ce aveți voi de lucrat. Numai să stea El în voi și totul este cu puțință, fiilor-copii.

Acum vă spunem pace vouă! Sunteți cât un imperiu, căci cerul și pământul ascultă din mijlocul vostru pe Împăratul slavei cuvântând în Duhul Sfânt și împărășind pe tron de cuvânt. Aduce-se-vor Lui fii și fiice, precum este scris, că mare este slava Lui în fii.

O, pace Ție, Doamne, în mijlocul lor, Dumnezeuule Împărat peste cer și peste pământ! Mărturisirea noastră pentru Tine pe pământ ne-a făcut locuitori între sfinți, după ce am condamnat noi viața păgână de pe pământ și am lăsat să crească neamul creștinesc, neamul Tău și crucea, Doamne. Noi cu crucea am biruit pe dușmani, căci am fost împărați pe pământ și ne-am supus atunci puterilor Tale, cu care ne-am biruit dușmanii.

O, iartă-ne pentru viața păgână, și slavă Ție, Împărate Doamne, că ne-ai descoperit nouă calea și duhul adevărului și plinirea lui toată apoi pentru voia Ta, pentru slava Ta, pentru împărășia neamului creștinesc între cer și pământ. Amin.

— O, pace vouă! Ați grăit poporului cuvântului Meu cuvânt împărătesc. Dorul vi l-ați răcorit mult, și nu știu cei de pe pământ arsul dor al sfinților Mei.

O, pace ție, poporul Meu de la izvor! Lucrează, fiule, în zile de lucru și în zile de sărbătoare, căci vai celor fără de lucru sfânt pentru Mine pe pământ! E numai viață păgână pe pământ. Voi străluci cu tine de șapte ori mai mult ca soarele, măi poporul Meu, și aceasta fac. Cuvântul Meu crește și face lumină. Atât cât sunt cu tine în lume lumină a lumii sunt. Sunt cu tine și luminez din mijlocul tău până ce va lua foc pământul și cerul, foc de slavă cerească, de la care să ia în inimi oameni de pe pământ, că numai viață păgână este pe pământ, și la cei botezați, și la cei nebotezați, că toți umblă goi de tot, goi și cu sufletul, goi și cu trupul, și-Mi fac dureri și rușine înaintea diavolului, care se bucură de multa cădere a omului și de duhul de Sodomă și Gomoră peste oameni pe pământ, dar cupa fărădelegii va da peste margini și voi birui Eu, Eu și cei ce Mă ascultă împărșindu-Mi lumina peste pământ. Amin.

Am așezat peste voi în ziua aceasta taina cuvântului proorocesc rostit de Mine în ziua întâlnirii Mele cu femeia samarineancă la fântâna lui Israel acum două mii de ani, și iată a venit vremea apei izvorătoare și lucrarea ei și adevărata închinare a omului, nu în muntele peste care M-am slăvit atunci și nu în Ierusalim, unde curg mulțimi de oameni pentru închinare, ci în Dumnezeu sunt cei ce se închină Lui în duh și în adevăr, iar această înțelepciune am descoperit-o Eu vouă, fiilor.

Sfârșesc acum cuvântul sărbătorii. Pace vouă! Eu sunt Cel ce sunt, fiilor. Amin, amin, amin.

20 mai/2 iunie 2013